

[6th August 1966]

*C. Expenditure on Loan Account.*DEMAND NO. XLVIII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE
GOVERNMENT.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,94,08,000 under Demand No. XLVIII—Loans and Advances by the State Government.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

IX.—ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS APPROPRIATION (No. 3) BILL, 1966.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966.

X.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (No. 3) BILL, 1966.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

XI.—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY
BOARD BUDGET FOR 1966-67—*cont.*

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-க்கான மின்சாரக் கழக நிதிநிலை அறிக்கை மீது நான் சிலபல கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வந்தவாசி தொகுதியைச் சேர்ந்த பல கிராமங்களில் இதுவரைக்கும் மின்சாரம் வழங்காமலே, அவைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கும் உடனடியாக மின்சாரம் வழங்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகவும் உயமானது மின்சாரம்தான். என் தொகுதியைச் சேர்ந்த, செம்கிடையாங்குப்பம், சீயாளம், ராமசமுத்திரம், நல்லூர், இளங்காடு போன்ற பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று அந்த கிராமத்து விவசாயிகள் இரண்டு வருஷகாலமாக அக்ரிமெண்ட் செய்ய வேண்டும் என்று, மின்சார இலாக்காவிற்கு அப்ளிகேஷன் செய்தும், இதுவரையில் அந்த கிராம விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அக்ரிமெண்ட் செய்யப்படவில்லை. டிலை செய்துகொண்டிருக்க

6th August 1966] [திரு. எஸ். முத்துவிங்கம்]

கிரூர்கள். அப்படிப்பட்ட காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால், அரசாங்கம் உடனடியாக அவர்கள் அக்ரிமெண்ட் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார இலாக்காவில் பணிபுரியும் என்.எம்.ஆர்.-கள், அந்த இலாகாவில் 6, 7, 8 வருஷங்களாக வேலை செய்தும், இன்னமும் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அதனால், அந்த இலாக்காவில் பணிபுரியும் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு உடனடியாகச் சர்க்கார் அந்த இலாக்காவிலேயே நிரந்தரம் செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளைப் பொறுத்திவிட்டு, சர்வீஸ் வாங்குவதற்கும், காரண்டி சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கும், விவசாயிகள் இலாக்காவில் போய்க் கேட்டால், அவர்கள் பாரம் சரியானபடி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி பாரம் இல்லாமல் இருப்பது அந்த விவசாயிகள் முன்னேறுவதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த பாரம்கள் காலாகாலத்தில் கிடைக்க சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எத்தனையோ விவசாயிகள் பம்புசெட்டுகளைப் பொறுத்திவிட்டு, சர்வீஸ் கிடைக்காமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இலாக்காவிற்கு சர்க்கார், துரிதமாக மேற்படி பம்பு செட்டுகள் பொறுத்தியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக சர்வீஸ் கொடுக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் மின்சார பம்புசெட்டுகள் வைத்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் கடன் உதவிகள் செய்கிறார்கள். அந்த கடன் உதவியைப் பெறுவதற்கு அந்தப் பகுதி விவசாய மக்கள் மின்சார போர்டாரிடமிருந்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் தான் கடன் சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். அந்த சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்குவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. அதைத் தவிர்க்க அந்த இலாக்காவினரைத் தூண்டி சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, புறம்போக்கு நிலங்களில் அநேக விவசாயிகள் பல ஆண்டுகாலமாக அனுபவித்து விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களில் கிணறுகள் எடுத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். இருந்தும் போதிய வசதி இல்லாததால், அவர்கள் பம்பு செட்டுகள் பொறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் மின்சார போர்டார், புறம்போக்கு கிணறுக்கு பம்பு செட்டு பொறுத்தக் கூடாது என்கிறார்கள். அப்படிப் பொறுத்தினால், சர்வீஸ் கொடுக்கமாட்டோம் என்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்குகிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார், புறம்போக்கு நிலங்களில் பம்பு செட்டுகள் பொறுத்தியிருந்தாலும், நல்ல முறையிலே மின்சார இலாக்காவிடம் சொல்லி, சர்வீஸ் கொடுக்க

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [6th August 1966]

வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, அந்த விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக கனம் சபாநாயகருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பெருமதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரத் துறை அரசினருடைய சார்பில்லாமல் செயல்படுகின்ற காரணத்தினால், தனிக் கழகமாக இயங்குவதன் காரணத்தினால், மிகத் திறமையாக நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அனுபவம் மிக்க, ஆற்றல் படைத்த ஒரு தலைவரின் கீழ் அந்த இலாக்கா இயங்கி வருகிறது என்பதை நினைக்கும்போது, வேறு இலாக்காக்களையும் கூட, அப்படி அனுபவம் வாய்ந்தவர்களிடம் கொடுத்து பலன் அடையலாம் என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே, மின்சாரத் துறை, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், மிகச் சீரிய முறையில் இயங்கி வருகிறது என்றாலும் கூட, அதிலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குக்கூடக் காரணம் யாராவது அமைச்சருடையவோ அல்லது அவர்களுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களுடையவோ ஆக்கையின் காரணமாக அப்படிப்பட்ட வேலைகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றனவோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். காரணம், எங்களுடைய மாவட்டத் தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே திருச்சி, நேரங்கம் எலெக்ட்ரிக் ஸ்பீகை கம்பெனி என்னும் தனியார் துறை நிறுவனம் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. தனியார் துறைக்கும் நம்முடைய துறைக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற போட்டியைத் தவிர்ப்பதற்காக நாங்கள் பெரிதும் முயற்சி செய்து அதன் காரணமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட இருந்த இடங்களை பெல்லாம் கிராமங்களை யெல்லாம், பகுதிகளை யெல்லாம் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கு எழுதி வாங்கிக் கொடுத்தோம். எழுதி வாங்கிக் கொண்ட எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டார் அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, பல ஊர்களுக்கு எப்படி மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து, ஆரம்ப வேலைகள் எல்லாங்கூடப் பூர்த்தி செய்தார்கள். பூர்த்தி செய்ததற்குப் பிறகு, பல வேலைத் திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நாங்கள் வட்டார வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தின் மூலமாகவும் மற்றும் அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, பல ஊர்களை அவர்கள் சென்ற ஆண்டே பார்த்து, முடித்துத் தருவோம் என்ற உறுதிமொழியின் பேரில் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ, திடீர் என்று திருச்சி மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்ற வேலைகள் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டு விட்டன. அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் ஆரம்பித்த வேலைகள் நின்றுபோய்விட்டன. அது மாதிரியல்ல. விவசாயத் திற்காகக் கிணறுகளுக்குப் பம்பு செட் வைத்துக்கொள்ள மின்

6th August 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

விசை தருவோம் என்று உறுதி அளித்ததன் காரணமாக, அங்கு பல ஏழை விவசாயிகள் கடன் வாங்கி, பம்பு செட் இன்ஜின்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு இருந்தும், ஏறத்தாழ நான்கு ஆண்டுகளாக அங்கே இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்வேன். ஏனென்றால், எந்த ஊர் என்று கேட்பார்கள். அக்காளப்பட்டி, தேவிமங்கலம், கீழமங்கலம், மேவங்காளம் பகுதிகளுக்கு ஏறத்தாழ 6, 7 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து, கடைசியில் சென்ற ஆண்டில் வேலைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று உறுதி அளிக்கப்பட்டு, இன்ஜின் எல்லாம் வாங்கி வைத்திருந்தும், அந்தத் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கண்டு கேட்கிறபோது, இன்னும் துணைப் பொறியாளர்கள் கிடைக்கவில்லை, இளம் பொறியாளர்கள் யாரும் கிடைக்கவில்லை, அதனால் வேலைத் திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம், சாமான்கள் எல்லாம் பட்டுக்கோட்டைப் பகுதிக்குச் சென்று அங்கே வேலை நடந்து முடிந்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது மட்டுமல்ல.

அண்மையில், நம்முடைய மின்சாரக் குழுத் தலைவர் அவர்களும் எங்களுடைய மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்களும் அங்கே ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி, அங்கே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் மற்றும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும், தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்களையும் அழைத்து, ஒரு கான்ஃபெரன்ஸ் நடத்தினார்கள். அது உண்மையிலேயே பயனுள்ள காரியமாக அமையும் என்று நாங்கள் எல்லோரும் கருதினோம். அந்தக் கூட்டம் கூட்டி, முடிவு எடுத்த தலைவர்கள் சில உறுதிப்பாடுகளை அளித்தார்கள். ஜனவரியில் முடித்துவிடுவோம், டிசம்பரில் முடித்துவிடுவோம், ஆகஸ்டில் முடித்துவிடுவோம் என்று சில வழிகளைக் குறிப்பிட்டு, அதற்கெல்லாம்கூட வேலைத் திட்டங்கள் ஆரம்பியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஆரம்ப வேலைகளையும் முடித்தாய்விட்டது. இப்பொழுது கேட்கிறபோது, கம்பிகள் கொண்டு போக கம்பங்கள் இல்லை; கம்பிகள் இல்லை, போதிய சாமான்கள் கிடையாது என்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் சாமான்கள் வேறு பகுதிக்கு அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். மேல் பகுதிக்குக் கொடுக்காமல் மற்ற இடங்களுக்கு லைன் எடுத்துச் செல்ல முடியாது, ஏழு ஊர்களுக்கும் ஒன்றாகத்தான் கொடுக்க முடியும் என்கிறார்கள். ஒரு ஊருக்குக் கொடுக்காமல், மற்ற ஊர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது, அதனால் நிறுத்திவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வெங்கடாசலபுரம் என்ற ஊருக்கு உடனடியாக மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்பபாததன் காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட வேலை நிறுத்திவிட்டது. அந்த வேலை முடிந்தால் தான் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் மாங்குடி, கோமாகுடி, செம்பரை, தின்னியம், முள்ளால், கள்ளிக்குடி, ஆலங்குடி அரியூர், செங்காரபூர் ஆகிய அத்தனை ஊர்களுக்கும் கொடுக்க

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [6th August 1966]

முடியும் என்கிறார்கள். ஒரு ஊருக்குப் போட்டால்தான், அதிலிருந்து வேலை துவங்க முடியும் என்கிறார்கள். அந்த ஒரு ஊரில் ஏதாவது காரணம் காட்டி நிறுத்திவிட்டால், அத்தனை ஊர்களிலும் நின்றுவிடுகின்றது. நகர்திருமங்கலம், மருதூர் ஆகிய ஊர்களுக்கு காகப் பணம் கட்டியாய்விட்டது. கேட்கும்போது, ஆரம்ப வேலை செய்யாமல் இடையில் செய்ய முடியாது என்று காரணம் காட்டி நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். வந்தலைக்கூடலூர், கன்னாசுடி ஆகிய ஊர்களுக்கு மின்சாரம் கொண்டுபோக சாமான்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். சாமான்கள் இருக்கிற இடத்தைக் காட்டினோம். இந்த இடத்தில் இருக்கும் சாமான்கள் அந்த ஊருக்குப் போயிருக்கின்றனவா என்றால், பால்மியா ஸ்ப்-ஸ்டேஷனிலேயே இருக்கின்றன. கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வண்டி இல்லை என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறோம், லாரி வேண்டாம் என்று சொன்னோம். சில தினங்கள் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு நாங்களே விவசாயிகளை அழைத்துக் கொண்டு போய், வண்டிகளில் ஏற்றி வந்தலைக்கூடலூருக்குப் போய்ச் சேர்த்தும் கொள்குடிக்குப் போகவில்லை. ஆள் இல்லை, இங்கே இருக்கும் இன்ஜினியரை வேறு ஊருக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அந்தப் பகுதி இன்ஜினியர் இந்த ஊருக்கு வரவில்லை என்கிறார்கள். கடைசியாகக் கேட்கும் போது, அந்த இடத்தில் அதிகாரி கிடையாது, அதனால் நிற்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கங்கே வாங்கிவைக்கப்பட்ட எலெக்ட்ரிக் பம்ப் செட்டுகள் அங்கங்கே கனெக்ஷன் கிடைக்காததால் கூடமா இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ரெட்டிமாங்குடிக்கு முதலில் ஒரு பக்கத்திலிருந்து கொண்டு போவதற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து பிறகு இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பது நலன் என்று கருதி அந்தப் பக்கத்தில் சேர்த்தார்கள் பிறகு, இன்னொரு பக்கத்திலிருந்து போனால்தான் இது சீக்கிரம் முடியும் என்றார்கள். பிறகு கன்னாசுடியிலிருந்து குளக்குடி வழியாகக் கொண்டுவந்தால்தான் சேர்க்கமுடியும் என்கிறார்கள். மின்சாரம் அதிகமாக வீட்டுக்கு எரிக்கப்படுவதைவிட, விவசாயத்திற்கு அதிகம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லும் இந்த நேரத்தில், விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னே, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நடத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board. At the outset, I would like to express my gratitude to the Electricity Board for the extension of electricity to the Tiruttani taluk which was tagged on to Madras State about six years ago. A lot of extension of electricity and

6th August 1966] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

other facilities have been provided for both the agricultural and the non-agricultural consumers and the Board deserves all encomiums and congratulations. Though the Board has been doing a lot of good work, its services have not been recognised in certain parts of the State. This is because the maximum amount of work turned out by the Construction Wing of the Board is not reflected in the Maintenance Wing. There are several shortfalls in the working of the Operation and Maintenance Wing and several small defects could not please the ryots or the people in the village and taluk levels, with the result that they say that the Electricity Board is not functioning properly. So, the small defects should be rectified by toning up the administration of the Maintenance Wing and also reorganising it. In certain divisions and circles, several engineers have been posted to supervise the work. Now soon after the construction work is finished, the transformers are energised and handed over to the Maintenance Wing for laying lines and also for giving connections to the agriculturists. But the Maintenance Wing is always complaining that they are running short of materials like poles, wires, etc. So, the Construction Wing should supply them enough number of poles, etc. Also, there is a lot of delay in getting the sanction of the Superintending Engineer by the Assistant Engineer. As a result of it, the agriculturists are finding it very difficult to get connections for electricity and so the procedure regarding giving connections and getting sanction from the Superintending Engineer should be simplified so that there may not be unnecessary confusion at that level to the detriment of the interests of the agriculturists.

Then, regarding meter reading and such small things also there is not proper reading and checking. This should be looked into. Deputy Chief Accountants are appointed at every level, but certain electricity bills are still to be cleared. In this connection, I suggest to the Government that instead of levying so many surcharges on electricity rates, the Government could charge a certain consolidated rate for a unit so that there may not be any confusion or inconvenience to the consumers of electricity.

Then, so far as the agriculturists are concerned, special consideration should be shown to them in giving electricity during day-time. If they are given electricity during night-time, they are not able to utilise it to the maximum advantage. The remaining villages in Tiruttani taluk must be provided with electrical extension. With these words, I conclude my speech. Thank you. Sir.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரக் குழுவின் வரவு செலவுக் கணக்கை ஐந்தாவது முறையாக இந்தச் சபை விவாதிக்கிறது. இந்தச் சபைக்கு இதுதான் கடைசி சந்தர்ப்பமாக இருக்கும். அடுத்த முறை இதைப்பற்றி விவாதிக்கிறபோது, தேர்தலுக்குப் பிறகு கூடும் புதிய சட்டசபை தான் விவாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கும்.

இந்த ஐந்தாண்டுகளில் இந்தச் சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் மின்சாரத் துறையைக் குறை கூறிப் பேசியதும் உண்டு; நல்ல

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [6th August 1966]

காரியங்கள் செய்தபோது வாழ்த்தியதும் உண்டு. ஆனால், ஒரு நல்ல அம்சம் நான் பார்ப்பது என்ன வென்றால், மின்சாரக் கழகத்தின் தலைவரும் மின்சாரக் குழுவினரும் இந்தச் சபையில் நடக்கக்கூடிய விமரிசனங்களை, மற்ற அமைச்சர்கள் காட்டும் ஆக்கறையைவிட அதிக ஆக்கறை காட்டி, அவற்றுக்குப் பதில்கள் தயார் செய்து அனுப்புகிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு என்ன தெரியும் என்பதான அகங்காரம் ஒருசில துறையினருக்கு உண்டு. சட்டசபையினர் தெரிந்து கொள்ளலும், தெரியாமல் சொன்னாலும், இந்த இலாக்காவினர் எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் பரிசீலனை செய்து அவற்றைப்பற்றி இந்தச் சபையிலேயே ஓர் அறிக்கை கொடுப்பது பாராட்டக்கூடிய அம்சம். இதற்காக நான் அந்த இலாக்கா அமைச்சரைப் பாராட்டவில்லை. அந்தத் துறையினரைப் பாராட்டுகிறேன். அமைச்சர்கள் குறுக்கீடா திருந்தால் இந்தத் துறையினர் நல்லமுறையில் தான் காரியங்களைச் செய்வார்கள். அமைச்சர்களுக்கு அரசியல் வந்து பற்றிக் கொள்கிறது. அமைச்சர்களுடைய அரசியல் புகாமல் இருந்தால் எல்லாத் துறைகளுமே நன்றாகத்தான் விளங்கும்.

மின்சாரம் நமக்குப் பற்றுக்குறையாக இருந்து வருகிறது. புதுத் திட்டங்களைப் போடலாம். அப்போதும் கூட பற்றுக்குறையாக இருக்கக்கூடும். பற்றுக்குறையாக இருப்பது இத் துறையில் நம்முடைய வளர்ச்சிக்கு அடையாளமாகத்தான் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் மின்சார உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, கல்பாக்கம், ஹோகேனாகல் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்னும் எரிபொருள்களைக் கொண்டு மின்சாரத்தைத் தயார் செய்வதும் அதிகரிக்க வேண்டும். அனால் மின்சார உற்பத்தி நிலையம் மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாவது இருக்கவேண்டும். இப்போது சென்னையிலும் தூத்துக்குடியிலும் அனால் மின்சார நிலையம் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன.

என் நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கூறியமாதிரி ரயிலுக்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ரயில் வந்தவுடன் கட்டை வண்டியில் போவது எவ்வளவு பத்தாம் பசலியாக ஆகிவிட்டதோ அதுபோல மின்சாரம் வந்த பிறகு கரியைப் போட்டு ஓட்டுகிற நீராவி இயந்திர ரயில்கள் பத்தாம்பசலியாகி விட்டன. போக்குவரத்தைத் துரிதமாக்குகிற காலம் இது. மின்சாரத்தை வேண்டிய அளவு தயார் செய்து விவசாயத்திற்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். தொழில்களுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். போக்குவரத்துக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, அரக்கோணம் ரயில் பாதையை மின்சார ரயில் பாதையாக மாற்றும் திட்டத்தை விட்டுவிடக் கூடாது. கும்முடிப் பூண்டி ரயில்பாதையை மின்சாரப் பாதையாக மாற்றும் திட்டத்தை விட்டுவிடக் கூடாது. இன்னும் விழுப்புரத்தோடு நின்றுவிடக்கூடாது. திருச்சி வரையில் மின்சாரப் பாதையாக

6th August 1966] [திரு. மீ. கவியாணசுந்தரம்]

விஸ்தரிக்கவேண்டும். இரட்டைப் பாதையாகப் போட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ரயிலுக்குக் கரியைப்போட்டு நீராவியை உற்பத்தி செய்து ஓட்டுவதைவிட, கரியைக் கொண்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து ரயிலை ஓட்டுவது லாபகரமாகக் கூட இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆரம்பச் செலவு வேண்டுமானால் அதிகமாக இருக்குமே தவிர மின்சாரத்தைக் கொண்டு ஓட்டுவது தான் சிக்கனமாகவும், துரிதமாகவும் அமையக் கூடியதாக இருக்கும். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார உற்பத்தியைத் தவிர விநியோக முறையில் இருக்கக் கூடிய கோளாறுகளையும் நாம் களைந்தாக வேண்டும். மின்சார விநியோகத்தைப் பொருத்தவரையில் விவசாயிகளிடத்தில் அதிருப்தி தான் இருக்கிறது. பிராமத்தில் போய் அதிகாரிகள் விசாரித்தால் நிச்சயமாக யாரும் பாராட்டமாட்டார்கள் என்பது உண்மை.

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை)

காரணம் என்ன என்றால் அங்குள்ள காலதாமதம் தான். மின்சார போர்டு பிரதம என்ஜினியர், தலைவர் இவர் களைச் சந்தித்து ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னால் கூட ஐந்து நிமிஷத்தில் டெலிபோன் மூலமாகவே அதைச் செய்துவிடுவார்கள். ஆனால் சீமே உள்ளவர்களிடத்தில் அப்படி ஒரு காரியத்தைச் சீக்கிரமாகச் செய்ய முடிவதில்லை. நான் முன்பே இந்த விநியோக முறையைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டுக் கூடப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று சொன்னேன். அப்போது அதற்கு அவசியம் இல்லை என்று பதிலளித்துவிட்டார்கள். ஒரு கமிட்டியைப் போட்டுப் பரிசீலிக்கா விட்டாலும் விநியோக முறையில் ஏற்படுகிற காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலித்தாக வேண்டும். இன்றையதினம் ஒரு சர்வீஸ் வாங்குவதற்கு விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. தனியார் துறையில் கூட அவ்வளவு கஷ்டம் இல்லை என்று சொல்கிறேன். அதற்காக நான் தனியார் துறையை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லக் கூடாது. இன்றையதினம் அவர்கள் அக்ரிமெண்டு பாரங்கள் எல்லாம் ப்ரிண்ட் செய்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டாம்ப் பேப்பர் எல்லாம் ஓட்டியே வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் கனெக்ஷனுக்கு எழுதிப் போட்டால் உடனே அக்ரிமெண்டில் கையெழுத்திட்டு கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதற்கான செலவை அந்த நேரத்தில் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். மின்சார போர்டாரும் ஏன் அப்படிச் செய்யக் கூடாது? அக்ரிமெண்டு பாரத்தை விவசாயிகளே அச்சுட்டுக் கொண்டு வர வேண்டும். ஒரு மாடல் காப்பி கூடக் கொடுப்பது கிடையாது. ஸ்டாம்ப் பேப்பர் அவர்களே வாங்கி வர வேண்டும். இதனால் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. தனியார் துறையில் கையாளப்படுகிற முறையை மின்சார போர்டாரும் கையாண்டால் சர்வீஸ் வாங்கும் முறை சுலபமாக இருக்கும்.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [6th August 1966]

இன்னும் ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருந்தால் தனியார் துறையில் யார் கையில் நிலத்தின் பொசெஷன் இருக்கிறதோ அவர்கள் கணெக்ஷன் வேண்டும் என்று கேட்டால் இப்போது கொடுத்து விடுகிறார்கள். மற்றவர் ஆட்சேபித்தாலும் கோர்ட்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் மின்சார போர்டைப் பொருத்த வரையிலும் ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருந்தால் அதன் உரிமை யாளர்கள் அத்தனைபேரும் சம்மதம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். யாராவது ஒருவர் ஆட்சேபணை தெரிவித்தால் கணெக்ஷன் கொடுக்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஏன் இப்படிச் செய்யவேண்டும்—நிலம் யாருடைய பொசெஷனில் இருக்கிறதோ அவர் வேண்டுமென்றால் கணெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு என்ன தடை? தனியார்களுக்கு உள்ள சட்டம் தானே இவர்களுக்கும் இருக்கிறது? அவர்களுக்கு அதுமாதிரி கணெக்ஷன் கொடுப்பதற்குச் சட்டம் இடமளிக்கிறபோது இவர்களுக்கும் இடம் கொடுக்காதா? ஆகவே வீணான காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க யாரிடம் நிலம் இருக்கிறதோ அவர் கணெக்ஷன் வேண்டும் என்று கோருகிறபோது கணெக்ஷன் கொடுக்க மின்சார போர்டார் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஓயர்மென், கண்டிராக்டர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும். இப்போது மின்சார போர்டார் புது உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஓயர்மென்கள் டிப்ளமா ஹோல்டர்களாக இருக்க வேண்டும், மெகர் போன்றவைகள் வாங்கி வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதாக புது உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது எல்லாம் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு சிப் எலக்ட்ரிகல் என்ஜினியரைக் கலந்து செய்ய வேண்டிய விஷயம். இதுவரையில் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் அனுபவம் உள்ள எலெக்ட்ரிஷியன்களைக் கொண்டே கூட இந்தக் காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். வருடத்திற்கு ஒரு முறை அவர்கள் வருவார்கள், இவர்கள் தானியமாகவோ, பணமாகவோ சன்மானம் அளிப்பார்கள். அதற்கு வாரத்திற்கோ, மாதத்திற்கோ ஒருமுறை இவர்களுடைய மோட்டார்கள் வந்து பார்த்து சர்வீஸ் செய்து கொடுத்துவிட்டுப் போவார்கள். இனிமேல் டிப்ளமா ஹோல்டர்கள் தான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியும் என்ற சூழ்நிலை வந்தால் அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். பெரிய எலெக்ட்ரிகல் கண்டிராக்டர்களுக்கு இது அனுகூலமாக இருக்கலாம். ஆனால் சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் தொந்தரவு. அதோடு தங்களுடைய சிறிய வீடுகளுக்கு ஓயர் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களுக்கு எல்லாம் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே இத் துறையில் பலகாலமாக அனுபவம் பெற்று தொழில் செய்து வருகிற எலெக்ட்ரிஷியன்களுக்கு எல்லாம் லைசென்சு கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

அதோடு மின்சார இலாக்கா ஊழியர்களைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் பாராட்டி எழுதி இருக்கிறார்கள் தம் பிரசங்கத்தில் ஊழியர்களுக்கும், மின்சார போர்டுக்கும்

6th August 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

சில நாட்களுக்கு முன்பாக அவ்வளவு நல்ல உறவு இல்லாமல் இருந்தது. இரு பக்கத்திலும் இப்போது ஒரு நல்லுறவு வளர்க்கப்பட்டு இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இதிலே அமைச்சர்களும் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மட்டும் குறுக்கிடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சார போர்டு, மின்சார போர்டு தொழிலாளர்களுடைய சங்கங்கள்—தங்களுடைய பிரச்சினையைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். இதில் அரசாங்கத்தின் குறுக்கீட்டுக்கோ, அமைச்சர் அவர்களின் குறுக்கீட்டுக்கோ அவசியம் இல்லை. மின்சார போர்டு ஊழியர்களுடைய கோரிக்கை மிகவும் முக்கியமானது. தங்களை தனியார் தொழில் நிறுவனங்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களைப்போல வசதிகளைப் பெறும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத் தொழில் நிறுவனங்களில் இன்றையதினம் தனியார் தொழில் நிறுவனங்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களைப்போலத்தான் கருதப்படுகிறார்கள். அதைப்போல அரசாங்க ஊழியர்களைப்போல் நடத்தப்படுவதோடு—தனியார் தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் பெறுகின்ற சலுகைகளைப் பெற வழி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் கோரிக்கை. இதுபற்றி வழக்கு ஹைக்கோர்ட்டிற்கும் போயிற்று. ஹைக்கோர்ட்டார் தொழிற்சங்கங்களுடைய கோரிக்கைகளை அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடவேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அப்படி தீர்ப்பு அளித்த பிறகும் மேலே வழக்கைக் கொண்டுபோவானே? இரண்டு ஆண்டுகளாக அது இருக்கிறது. அரசாங்கமே ஸிட்டிகேஷனை எதற்காக வளர்க்க வேண்டும்? மின்சார போர்டார் அரசாங்கத்தை அபிப்பிராயம் கேட்க வேண்டும் என்பதாக கூட்டத்தில் இருக்கிறதா? அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு தான் செய்யவேண்டும் என்பதாக இருக்கிறதா? அவர்களுடைய நிதி நிலைமை இடம் அளித்தால் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அரசாங்கம் இதற்கு யார்? அமைச்சர் இதற்கு யார்? அமைச்சருடைய விஷயம் இல்லாமல் இருந்தால் மின்சார போர்டு, அதில் இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள், தொழிற் சங்கங்கள் ஆகியவர்களிடையே நல்ல உறவு நிலைமை நிச்சயமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொறுப்பை உணர்ந்தே 'விஷமம்' என்ற வார்த்தையைக் குறிப்பிடுகிறேன். தமிழ்நாடு மின்சாரத் தொழிலாளர் சம்மேளனம் நிறைய பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த ஸ்தாபனம். அவர்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அந்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. அது என்ன ஜனநாயகம்? ஒரு ஸ்தாபனம் என்றால் அது தொழிற் சங்கம் எனாலும் இல்லாமல் நடைபெற வேண்டும் என்பது ஒரு நல்ல ஜனநாயக அமைப்பாக முடியுமா? பொதுத்துறையிலே நல்ல ஒரு தொழிற்சங்கத்தை வரவேற்று அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து, அதோடு பேசி, அதற்கு புரண சுதந்திரம் கொடுத்து இயங்கவிடாமல் அதற்குத் தடையாக இருப்பவர் யார்? அமைச்சர் தான். அமைச்சர் என்றால் துரநிருஷ்டவசமாக இங்கே கனம் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவரை நான்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [6th August 1966]

சொல்லவில்லை. பதில் சொல்ல வேண்டியவர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள்தான், ஆகவே அவரைத்தான் நான் சொல்கிறேன். கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டியில் ஒரு தொழிலாளர் பிரதிநிதி போட் வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தொழிலாளர் பிரதிநிதியாக முன்பு கோபால் என்பவர் இருந்தார். அவரைப் பற்றி நான் முன்பு சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பவர் முனிசுரத்தினம் என்பவர். அவருக்கு அவர் வேலைசெய்கிற இடத்திலே கூட பத்துப்பேர்கள் ஆதரவு கொடுக்கமாட்டார்கள். எதற்காகத் தொழிலாளர் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை யோசிக்காமல் ஏதோ பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது வெறும் ஏமாற்றம் தான். பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால் 60 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுத்தாக வேண்டும். அவர் திறமையாகவும், சிக்கனத்தைக் கையாள்வதற்கு நல்ல பல அரிய யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடியவராகவும், தொழிலாளர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுகின்றவராகவும் கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டியில் இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களிடத்திலே ஒத்துழைப்பைப் பெறுதலுரைச் சேர்த்துக் கொண்டு அவருக்கு கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டியில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தால் அது உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்த பிரதிநிதித்துவம் ஆகாது. கேலிக் கூத்தாக ஆகிவிடும். அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்களுடைய அரசியல் குரோதங்களை இவ்வாறு எல்லாம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் நல்லது. நல்லதற்காக அரசாங்கம் சூறுக்கிடலாம். எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டாரும், இந்த மின்சாரத் தொழிலாளர் சம்மேளனமும் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசி, குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சாரக் கழகத்தின் 1966-67-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையும், 1965-66-ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையும் இந்த மன்றத்தின் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு மின்சாரக் கழகத்தினர் எப்படிப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மின்சாரக் கழகத்தினர் மிக அக்கறையோடும், ஆர்வத்தோடும் இந்த மாநிலத்தின் மின்சார நிலைமையைச் செம்மைப்படுத்தும் வேலையிலே ஆக்கம் காட்டி வருகிறார்கள் என்பதைப் பலரும் எடுத்துக்காட்டியது போலவே, நானும் மின்சாரக் கழகத் தலைவர், தலைமைப் பொறியாளர், மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கும் இன்னும் ஊக்கம் தருகின்ற வகையில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். வேறு பல துறைகளைப்பற்றிய அறிக்கைகளை, கணக்குகளை இந்த மன்றத்திலே வைக்கும்பொழுது, பூட்ட இலக்குகளைக்கூட எட்டிப் பார்க்காத அளவிலே தான்

6th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அறிக்கைகள் வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 960 மெகோவாட் அளவில் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் 1,070 மெகோவாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பது உள்படியே மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இந்த மாநிலத்தினுடைய தேவையின் அளவு 2,000 மெகோவாட் ஆக இருக்கக் கூடுமென்று யூகிக்கப்படுகிறது. நாட்டினுடைய தேவைகளைப் பொறுத்தும், வேறு நிலைமைகளைப் பொறுத்தும் இந்தத் தேவையானது வளருகின்ற அளவிலேதான் இருக்குமே அல்லாது குறைகின்ற அளவிலே இருக்க உறுதியாக வழியில்லை. ஆகவே, 2,000 மெகோவாட்டிற்கு அதிகமான அளவிலேதான் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் நாம் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலம் விவசாயத்தை நம்பி வாழுகின்ற மாநிலமாக அமைந்திருக்கின்றது. விவசாயத்தை நம்பி வாழுகின்ற மாநிலம் பொருளாதாரத் துறையிலே நீண்ட நல்ல பெரிய வளர்ச்சிகளைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்க முடியாது. தொழில் துறையில் முன்னேறினால் தான் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற முடியும். அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற மின்சாரத்தை எந்த அளவுக்குப் பெருக்கி வைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் வளர்ச்சியும் அமையும். இந்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் சதுர மைலுக்கு 330 அல்லது 340 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் சதுர மைலுக்கு 650 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆகவே இந்த மாநிலத்தினுடைய மக்களினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகின்ற வகையில் அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கின்ற மின்சாரம் நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற வாய்ப்புக் கூறுகள் அத்தனையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கேற்ற வகையில் அதற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்ற நிலை பாராட்டுக்குரிய ஒன்று என்பதைப் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நீர்மின்சாரம் பெற வேண்டிய வாய்ப்புக்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒரே ஒரு கூறுபாட்டைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்படுவதும், அந்த ஒரு திட்டத்தைப் பற்றி அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலே கேள்விகள் எழுப்பப்படுவதும், அதற்கு ஒரே ஒரு பதிலையே அடிக்கடி கூறிவருகின்ற நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்தத் திட்டம் தான் ஹோகனேக்கல் திட்டமாகும். அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் நீர்மின்விசையின் மூலம் பெறுகின்ற அத்தகைய மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. திரும்பத் திரும்ப இந்த மன்றத்தில் பல ஆண்டுகாலமாக இதுபற்றி வற்புறுத்தப்பட்டு இந்தத் திட்டம் மாநிலமும், மைசூர் மாநிலமும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய முடிவு இது என்று சொல்லப்படுவதும், மைசூர் மாநிலத்தினுடைய முடிவு தெரிய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதும்,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [6th August 1966]

இந்திய அரசு இதில் தலையிட்டால் ஏதாவது முடிவு தெரியும் என்று சொல்லப் படுவதும், திட்டக் கமிஷன் ஏதாவது தரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்ற சமாதானங்கள் மீண்டும் மீண்டும் பதில் களாகத் தரப்படுகின்றன என்ற அளவுக்குத்தான் இந்தத் திட்டம் இன்னும் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக இரண்டு மாநிலங்களும் பயன் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். ஒரு மாநிலம்தான் பயனடைய முடியும் என்பதல்ல. இரு மாநிலங்களுக்கும் எந்த அளவுக்கு உரிமை இருக்கிறதோ அந்த உரிமையின் அடிப்படையிலே பலன்களைப் பெற முடியும். அன்பின் அடிப்படையில் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் உட்கார்ந்து பேசுவதின் மூலம் எந்த முடிவும் ஏற்பட வழியில்லை. இந்திய அமைச்சோ அல்லது மாநிலங்களில் உள்ள அமைச்சோ உட்கார்ந்து பேசித் தான் இதில் முடிவு செய்ய முடியும். அதிகாரிகளை அனுப்பினால், அதிகாரிகளிடத்திலே இந்த அரசு என்ன சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் அவர்கள் பேசியிட்டுத் திரும்ப முடியுமே தவிர வேறு எதையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. அதே போல் அவர்களும் அதிகாரிகளை அனுப்பும் பொழுது, பேசும் பொழுது ஜாக்கிரதையாகப் பேசுங்கள், விட்டுக் கொடுக்காமல் பேசுங்கள், முடிந்தால் வெற்றியோடு திரும்பி வாருங்கள் என்று தான் சொல்லியனுப்புவார்கள். ஆகவே அதிகாரிகள் உட்கார்ந்து பேசுவதின் மூலமாக நல்லதொரு முடிவு ஏற்படும் என்று நம்புவதற்கு இல்லை. அமைச்சர்கள் உட்கார்ந்து பேசி, இரண்டு மாநிலங்களும் சேர்ந்து பலன்களைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் இந்தப் பிரச்சினை அடிக்கடி எழுப்பப்படுகிறது. அந்த மன்றத்திலும் இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்படுகிறது. மைசூர் மாநில மன்றத்திலே அவர்கள் எங்களைக் கேட்காமல் எடுத்துவிட முடியாது, இந்திய அரசைக் கேட்காமல் எடுத்துவிட முடியாது என்றெல்லாம் அவர்கள் அங்கே கேட்கின்றவர்களுக்குப் பதில் கூறுகின்றார்கள். இந்த மன்றத்திலும் அடிக்கடி வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்படும் நிலைதான் இருக்கின்றது. அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் இதுபற்றிப் பேசினாலும்கூட, அதிகமாக இதைப்பற்றிப் பேசாமல் இருப்பது நல்லது, பேசினால் ஏதாவது கேடுகள் வரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பலன்கள் எந்த மாநிலத்தின் உரிமைக்கும் புறம்பாக, நியாயத்திற்கு மாறுபாடாக இருக்காது. இரண்டு மாநிலங்களும் ஒன்றுக் கொன்று வற்புறுத்தி பலன்களை உரிமையின் அடிப்படையில் பெறுவதற்கான நிலைமைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அனுபவ மின்சாரத்தின் மூலமும் நாம் நமது மின்சார சக்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அனல் மின்சாரத்தின் அளவு தெய்வெலியிலே கிடைக்கின்ற நிலக்கரியின் அளவைப் பொறுத்துத்

6th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தான் மேற்கொண்டு வளர்ந்து கொண்டு போகின்ற நிலைமை இருக்கும். இதிலே பிற மாநிலங்கள் கேட்டாலும்கூட, நிலக்கரியை அதிகமாகக் கொடுக்கின்ற நெய்வேலியின் வயிற்றினிருந்து தான் அதிகமாக நிலக்கரி எடுக்கப்படுகிறது என்ற காரணத்தாலே அனால் மின்சாரம் அதிகமான அளவுக்குப் பெறுகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு ஏற்ற தன்மையை நாம் பார்த்தல் வேண்டும். அனால் மின்சாரம் கிடைக்கக்கூடிய வேறு சாத்தியக் கூறுகள் ஒன்று எண்ணூரிலும், மட்டுமே என்று தூத்துக்குடியிலும் இருக்கின்றன.

தூத்துக்குடி அனால் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பொருத்தவரை 350 மெகாவாட் வரையில் அது நிறைவேற்றும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் அவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றனவா? இன்றைய நிலையில் இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கைகளையும் பதிலுரைகளையும் பார்க்கின்றபோது ஐயப்படக்கூடிய நிலைமையில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை எல்லாம் வரும் என்ற நம்பிக்கை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வரக்கூடும் என்று எண்ணப்படுகிறது; எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பற்றி, யெல்லாம் மாநில அரசும் கவலைப்படுகிறது; மாநில மக்களும் கவலைப்படுகிறார்கள். அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும்போது, ஏற்கனவே வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட நிலைமையில் இருந்து தளர்ந்து வருகிறது. அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இந்த அனால் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘Any further delay in the sanctioning of the scheme is likely to lead to the impression—may be wrong but unavoidable—that petty parochial considerations are standing in the way’.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதைப் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். இதைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கள் இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதற்கு உதவி புரியும் வகையில் இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இதைப் பயன்படுத்தி மத்திய அரசை வற்புறுத்தி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மின் வழங்கும் நிறுவனங்களை மின்சார போர்டு எடுத்துக் கொள்வதன் மூலமாகத்தான் மின்சார போர்டு வளங்கும் மின்சாரத்தை அறவே வழங்க வாய்ப்பு ஏற்படும். பல பகுதிகளில் அங்ஙனம் தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்றாலும், இன்னும் சில தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் இருக்கும் பகுதிகளில் குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தீவிரத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கும் முறையில் 2,000 வடிமுனைக் குழாய்களுக்கு மேல் இருந்தும் 300 அளவுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இதைப் பற்றி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [6th August 1966]

வருத்தம் தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட குறைபாடுகள் எல்லாம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் தமிழ்நாடு மின்சார போர்டார் தனிப்பட்ட நிறுவனங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சென்ற ஆண்டு இந்தப் பிரச்சனை குறித்து கிளப்பப்பட்ட பதற்குப் பதிலுரை வழங்கப் பட்டிருப்பதில், “மின்சக்தி வழங்கும் நிறுவனங்களை எடுத்துக் கொள்வது பற்றி அரசாங்கம் யோசித்து வருகின்றது. திட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்குட்பட்டு, தனியார் மின்சக்தி நிறுவனங்களைப் படிப்படியாக அரசாங்கம் மேற்கொள்வது குறித்து ஒரு திட்டம் தீட்ட எண்ணியுள்ளது” என்ற அளவிலேதான் காணப்படுகிறது. எண்ணம் பிறக்க வேண்டும்; பிறகு திட்டம் பிறக்க வேண்டும்; பிறகு அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்குப் பிறகு நிதிநிலை இடம் தர வேண்டும். அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ளாத வரையில் இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் நீடித்திருப்பதற்குத்தான் வழிகள் இருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு மின்சார போர்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்தாலும் சிறு சிறு குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருப்பதைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலரும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றைக் கவனித்துப் போக்குவதற்கான வழிகளையும் மின்சாரக் கழகத்தினர் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சேலம் உருக்காலை அமைப்பு சம்பந்தமாக 1964-ம் ஆண்டில் 22,000 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகின்ற அளவுக்கு நோட்டீஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவில் வராத நிலையில் அது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதில் ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் வரும் வரையில் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் 22,000 ஏக்கர் நிலத்தில் உள்ளவர்கள் விவசாயம் செய்யவோ வேறு தொழில் செய்யவோ வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, உருக்குத் தொழிற்சாலை வரக்கூடிய நேரத்தில் சுலபமாக அகற்றக்கூடிய தொழில்களை நடத்துவதற்கும், விவசாயம் செய்வதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அங்கு தெரு விளக்குகள் கூடக் கொடுக்கப் படாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதிலே கவனம் செலுத்தி, அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கி, இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படும் நேரத்தில் சுலபமாக அகற்றப்படக்கூடிய தொழில்களாக ஆரம்பிப்பதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

மின்சார ஒப்பந்தக்காரர்களைப் பொருத்தவரை ‘பி’ கிரேடு கண்டிராக்டர்களும் மற்றவர்களும் போடப்பட்டிருக்கிற புதிய நிபந்தனைகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கும் நிபந்தனைகளின்படியே அவர்கள் செம்மை யாகப் பணியாற்ற முடியும், குறைபாடுகள் இருந்தால் நிவர்த்திப் பதற்கு மின்சாரக் குழுவிற்கும் வழி இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஓயர்மன் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், ஒரு சூப்பர்வைசர் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது.

6th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிறது. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைக்கு ஒரு சூப்பர-வைசரை வைத்துக் கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லை யென்று கூறுகிறார்கள். கடைசியில், ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டாலும் அந்த சூப்பர்வைசர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள முடியாது என்றும், காண்டிராக்டரேதான் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையுத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையில் சூப்பர்வைசர்களை வைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை இருப்பதால் இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து இந்த நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அந்த நிபந்தனைகளின் படி சில பொருள்களை அவர்கள் கட்டாயமாக வாங்கத்தான் வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. 'டெஸ்டரை' அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வாங்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எல்லாம் வாங்கும் அளவுக்கு அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை இடம் கொடுக்கவில்லை. தற்போது அவர்கள் அந்தப் பொருள்களைக் கட்டாக வாங்கியோ அல்லது பல காண்டிராக்டர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவற்றை வாங்கிப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய நிலையோதான் இருக்கிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மின்சாரக் கழகத்தினரைப் பொருத்தவரை இருக்கும் குறைபாடுகளை—நான் பொதுக் கணக்குக் குழுவின் தலைவன் என்ற முறையில் கூறுகிறேன்—பரிசீலிக்கும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டால் அதில் இருக்கும் குறைபாடுகளைப் போக்க வழி பிறக்கும். அதற்கு அவர்கள் முன் வரவேண்டும். அவற்றைச் செம்மைப் படுத்துவதில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சில லைசென்ஸ்தாரர்கள் தனிக் கட்டணமாகச் செலுத்தப்பட்ட தொகையைப் போர்டாரிடம் ஒப்படைக்கவில்லை. அவர்களும் 1958-59-ம் ஆண்டுக் கணக்கில் அதைக் கொண்டு வரவில்லை என்ற குறை இருப்பதாகவும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்தொகை, 9,45,000 ரூபாய் அளவிற்கு வரும். அதையும் சீர் செய்து செம்மைப்படுத்த வேண்டும். இரண்டு டர்போ ஆல்டர் னேட்டர் செட்களை நெய்வேலி நிலக்கரி கார்ப்பரேஷனுக்கு 1955-56-ல் வழங்கியதற்கு டிப்ரிஷியேட்ட் காஸ்டின் 12½ சதவிகிதம் கட்டணமாக வருலிக்க வேண்டுமென்ற நியதி மேற்கொள்ளப்பட்டது. டிப்ரிஷியேஷன் காஸ்டைப் பொறுத்தவரை போடுகிற கணக்கைப் போடாமல் இரண்டு ஆண்டுக் கணக்குகளில் அது காட்டப்படவில்லை என்ற குறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1960-61-ல் அந்த செட்களை அந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு விற்றுவிட்டதால் முன்னாள் கணக்குகளில் டிப்ரிஷியேஷன் சார்ஜைப் போட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று இப்போது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அவை 1960-61-ல் விநியோகப்பட்டனவே தவிர 1958-59, 1959-60-ம் ஆண்டுக் கணக்குகளில் காட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிக்காட்டப்படக் கூடிய வகையில் கணக்குகளைச் செம்மைப்படுத்தி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [6th August 1966]

யிருக்கவேண்டும். புறக்கணிக்கப்பட்ட பொருள்களை எலத்திற்கு விட்டதில் அந்த 19,395 ரூபாயை அந்த ஆண்டு ரெவின்யூக் கணக்கில் கொண்டு வரப்படவில்லை. இதையும் செம்மைப்படுத்தி யிருக்கவேண்டும். 1957-ம் ஆண்டு ஜூலை 1-ம் தேதி போர்டு அமைக் கப்பட்டது. போர்டு அமைவதற்கு முன் இருந்த சொத்துக்களை போர்டுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று பல முறை வற்புறுத்தப் பட்டது. அதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று பதில் வந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு கிளப்பப்பட்ட பிரச்சனைக்கு பதில் சொல்லக் கூடிய வகையில், “முன்னுள் மின் சாரத் துறையின் மூலதனச் சொத்து மத்திய அரசிடமிருந்து அல்லது பொது மக்களிடமிருந்து தமிழ்நாடு அரசாங்கம் பெற்ற கடன்களிலிருந்து ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். கடன்களைத் திருப் பித் தருவதற்கு உறுதியளிப்பதுடன், இக் கடன்கள் மீதான வட்டியையும் இந்த அரசாங்கம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. இதனுடன் போர்டுக்கு மாற்றப்பட்ட சொத்துக்கள் மூலம் வருவாய் வருகிறது. மேலும், போர்டு அரசாங்கக் கடன்களை அரசாங்கத் திற்குச் செலுத்த வேண்டியதில்லை. எனவே போர்டு இக்கடன்கள் மீதான வட்டியை மட்டுமாவது மாநில அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவது நியாயமாகும்” என்ற பதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையைத் தயாரிப்பது அரசாங்கம்தான். வேறு யாரிடமோ சொல்வது போன்று “இக்கடன்கள் மீதான வட்டியை மட்டுமாவது மாநில அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவது நியாய மாகும்” என்று மன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்திடம் சொல்வது போல் அரசாங்கமே மன்ற அங்கத்தினர்களுக்குப் பதில் உரை தந்திருக்கிறது. வட்டியைச் செலுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம் அல்லது வட்டியை வாங்கும் முயற்சியில் ஈடு பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். “வட்டியை மட்டுமாவது மாநில அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவது நியாய மாகும்” என்று உறுப்பினர்கள் சொல்வது போல் மன்ற உறுப் பினர்களுக்கு அரசாங்கம் சொல்கிறது. “வட்டியை மட்டுமாவது மாநில அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவது நியாயமாகும்” என்று கூறப்பட்டிருப்பது எந்த அளவிற்கு நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது? இறுதியாக, பொதுக் கணக்குக் குழு செய்திருக்கிற சிபார்சை இங்கு சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார நஷ்டம் ஏற்படுகிறது பொறுத்து குறிப்புத் தரப்பட்டது. மின்சாரம் விரயமாவதையும், இலவசமாக மின்சாரம் வழங்குவதையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நஷ்டம் என்று காட்டப்படுகிறது. விரய மாவது ஒன்று, இலவசமாக வழங்குவது வேறு. இலவசமாக வழங்கப்படுகிற மின்சாரம் எவ்வளவு என்று கணக்கு எடுக்க முடிந்தால் விரயம் எவ்வளவு ஆகிறது, இலவசமாக எவ்வளவு வழங்கப்படுகிறது என்ற சரியான கணக்கைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். விரயத்தையும், இலவசமாக வழங்கப்படுதலையும் சேர்த்து நஷ்டம் என்று கணக்குத் தருவதால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிக் கணக்கு

6th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எடுக்கும் செலவு அதிகமானால் அந்தச் செலவைவிட இந்த நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற முடிவிற்கு வரமுடியும்.

‘In order to minimise losses in transmission, both the commercial and the operation and maintenance wings should always be kept at a high level of efficiency and the staffing pattern may be streamlined at all levels through better organisation and effective supervision.’

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற கருத்தில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டு மின்சார போர்டின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு ஆலோசனைகள் சொன்னதோடு கூட அவரவர்கள் தொகுதியில் உள்ள தேவைகளையும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் முயற்சி எடுத்தால் வெகு நேரமாகும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மின்சார போர்டு நிதிநிலை அறிக்கை விவாதம் நடக்கும்போது அப்போது சொன்ன ஆலோசனைகளை எல்லாம் தொகுத்து மின்சார போர்டார் பரிசீலனை செய்து அந்த ஆலோசனைக்குத் தக்க பதில்களை மறு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை பரிசீலனைக்கு முன்கூட்டியே கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அப்போது என்னுடைய நோடிப் பார்வையில் இருந்தபோது கொடுத்தேன். அதை ஏற்று இன்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பாராட்டக் கூடிய முறையில் கடந்த சில வருடங்களாக வினியோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பு நிச்சயமாக அவர்களுக்குப் பெருத்த திருப்தியைத் தந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதேபோல் இந்த வருடம் கூட குறிப்பிட்ட அத்தனை கருத்துக்களுக்கும் நோடியாக ஒவ்வொருவருடைய ஆலோசனைகளுக்கும் பதில் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் மின்சார போர்டார் அவற்றில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மொத்தமாக எழுப்பப்பட்ட இரண்டொரு பிரச்சனைகளுக்கு மட்டும் சிறிது நேரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற அங்கத்தினர்களும் தெர்மல் பவர் சம்பந்தமாக தங்கள் ஆலோசனைகளை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அதை நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு பக்கத்தில் எனக்குச் சந்தோஷம். மற்றொரு பக்கத்தில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் தெரிந்து கொள்வதிலும் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பொதுவான வளர்ச்சியில் நமக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதை விரிவாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது என் ஆசை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, நான்காம்

[திரு. வெ. ராமையா] [6th August 1966]

1-30
p.m.

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிகிறபோது இந்த ராஜ்யத்தின் தேவை 2,000 மெகா வாட்ஸாக இருக்கும் என்று நிர்ணயம் செய்திருப்பது அந்த அளவோடு நின்றுவிடாது இன்னும் உயரும் என்று சொன்னார்கள். அதே கருத்தைத்தான் திரு. கலியாண சுந்தரம் அவர்களும் சொன்னார்கள். அதாவது, மின்சாரத் தேவை எந்த ஒரு நாட்டிலும் பூர்த்தியான ஒரு கட்டத்தை அடையக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் நாம் இன்றைய தினம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த நிலையை நாம் சற்றுக் கவனித்துப் பார்த்தால் பைக்காராவில் 20 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது 20 மெகாவாட் சக்தியை நாம் பயன் படுத்த முடியாது. ஆகவே அத் திட்டத்தை கைவிட வேண்டுமென்று அன்று சட்டசபையில் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1929, 1930 இந்த வருடங்களில் நடைபெற்ற விவாதத்தை—அப்போதுள்ள கருத்துக்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்து, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, பழைய புத்தகத்தை வரவழைத்துப் பார்த்தேன். அப்போது பைக்காராவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட 20 மெகாவாட் சக்தியைக் கூட எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது இன்று இருக்கிற சென்னை ராஜ்யம் போன்று இருக்கவில்லை, சென்னை ராஜதானியாக இருந்தது—சென்னை, கோளம் ஆந்திரம் இவையெல்லாம் சேர்ந்திருந்தது. அப்போது பைக்காராவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட 20 மெகாவாட் சக்தியை நம்மால் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது என்று வாதாடியிருக்கிறார்கள். இப்போது மேல்சபைத் தலைவராக இருக்கும் தலைவர் அவர்களே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். அப்போது சொன்னதை நானும் அறிந்திருக்கிறேன், அதாவது பைக்காராத் திட்டம் என்று சொன்னால் அது பைத்தியக்காரத் திட்டம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி கனம் எதிரீக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கணக்கிட்டு குறிப்பிட்டது போல் இப்போதுள்ள 2,000 மெகாவாட் மின்சாரமே நமது தேவைக்குப் போதாது என்று சொல்கின்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது.

மின்சாரப் பசி எப்போதும் ஒரு நாட்டில் தீரவே கூடாது. அதைத்தான் நம் நாட்டில் இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். அந்த முறையில் நாம் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களைப் பார்த்தால், அதிகப்படுத்துவதற்கு எந்த அளவுக்கு முடியும் என்பது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மின்சாரப் பிரிவை சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும்தான் கணக்கிடக் கூடிய வகையில் நிலைமை இருந்த வந்தது. அந்த முறையில் அவர்களுக்கு இருந்த வந்த நிதி நிலைமைக்கேற்ப பல திட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, மின்சாரப் பிரிவில் இருக்கக்கூடியவர்கள், என்சினியர்கள், நிபுணர்கள், வளர்ச்சி அடைந்த தேசத்தில் கூட, எந்த அளவுக்கு மின்சார வளர்ச்சி இருக்க

6th August 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

வேண்டும் என்று கணக்குப் போடுகிறார்கள் என்றால், பத்து வருடங்களுக்குள் மின்சாரத்தின் தேவை இரண்டு மடங்காக ஆக வேண்டும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை, 10, 12 வருடங்களுக்குள், நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட அளவுக்கும் அப்பால் சென்றிருக்கிறோம். அந்த முறையில் நாம் மின்சார உற்பத்தியில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம். நம் முடைய ராஜ்யத்தைப்பொறுத்தவரையில் 1958-59-ம் வருடங்களில் நாம் நிர்ணயம் செய்ததற்கும் மேலாக, நமக்குத் தேவைப்படும் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்திருப்பது மட்டும் அல்ல, நிபுணர்கள் நிர்ணயிக்கின்ற உற்பத்தி விகிதம் கூடத் தவறு—அதற்கும் மேலாக வளர்ச்சி பெறவேண்டும்—என்கிற அளவுக்கு நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம். மின்சார வளர்ச்சியோடு சேர்ந்து, அதன் மூலமாக தொழில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முக்கியமாக விவசாயத் தொழிலிலும் பல திட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, ஆரம்பத்தில் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரத்தை எப்படிக்க கொடுக்க முடியும் என்று ஆராய்ந்து, அதற்குத் தகுந்த திட்டங்களுக்கு நாம் பரையாரிடி கொடுத்து வந்தோம். அந்த முறையில் தான் நாம் நீர் மின்சாரத்தில் ஈடுபட்டு வெற்றியும் கண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்ன ஏற்பட்டது என்றால் மின்சார உற்பத்தியின் பயனாக, ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டன. இதன் காரணமாக தொடர்ந்து பவர் கிடைக்க வேண்டும்—அதாவது ‘ஃபேர்ம் பவர் டிமாண்ட்’ அதிகமாக இருந்து வந்தது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் இல்லாத அளவுக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. அதோடு தொழிற்சாலைகளுக்கு மட்டுமல்ல, விவசாய உற்பத்திக்கும் மின்சாரம் வேண்டும். அதிலும் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும், 24 மணி நேரம், 12 மணி நேரம் தொடர்தாற் போல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘ஃபேர்ம் பவர் டிமாண்ட்’ விவசாயத்திலும் வந்திருக்கிறது. அதற்காகத் தான் தெர்மல் பவர், ஹைட்ரோ பவர் இரண்டுக்கும் இருக்க வேண்டிய ரேஷியோவையும் மீறினால் கூடத் தவறில்லை என்ற அடிப்படையில் தாம் திட்டங்களைப் போட்டு இருக்கிறோம். தெர்மல் பவர் 40 சத விகிதம், ஹைட்ரோ பவர் 60 சத விகிதம் இருக்க வேண்டும் என்ற விகிதத்தைக்கூட மீறினால் தவறில்லை என்பது தான் என் அபிப்பிராயமும்.

தெர்மல் பவர் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போது, காஸ்ட் அதிகமாக ஆகிறது. இதற்காகும் செலவை மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது. நிலக்கரி கிடைப்பது போன்ற வசதிகளைப் பொறுத்து செலவு இருக்கும். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிறு தொழில்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். அதே போன்ற தேவைப்படுகின்ற அளவு விவசாயத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் தான் ஹைட்ரோ பவரையும், தெர்மல் பவரையும்—இரண்டையும் இணைத்து விவசாயிகளுக்கும் தொழிலுக்கும்

[திரு. வெ. ராமையா] [6th August 1966]

வேண்டிய மின்சாரத்தைக் குறைந்த செலவில் நாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ராஜ்யத்தில் அதிகமான அளவுக்கு தொழிற்சாலைகள் வந்திருக்கின்றன என்றால், இதர ராஜ்யங்களை விட நம் கையில் குறைந்த கட்டணத்தில் போதுமான அளவிற்கு மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது தான் காரணம். அந்த முறையில் தான் நாம் மேலும் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டமிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். நீர் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இனிமேல் பெரும் திட்டங்கள் நம்மிடம் இல்லை. குந்தா திட்டம் முடிந்ததற்குப் பிறகு பெரிய திட்டங்கள் நம் கையில் இல்லை. இதைத்தான் எனது அறிக்கையிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, ஆரம்பத்தில் 20 மெகாவாட்ஸாக இருந்ததை 2,000 மெகா வாட் அளவுக்கு—நம்முடைய தேவைகளை எல்லாம் பார்த்து—உற்பத்தி செய்வதற்கு முடியும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம் என்றால், இதற்கெல்லாம் காரணம் நாம் போட்ட பிரம்மாண்டமான திட்டங்களினால் தான் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. மேலும் நான்காவது திட்டத்தில் நம்முடைய குறிக்கோள் சரியான முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்றால் இன்னும் அதிகமான அளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இதற்கு நாம் யார் யாரிடத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டுமோ அவர்களிடத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். பல கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைப்பது எண்ணூர், தூத்துக்குடி இவைகளைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் பலமாக எடுத்துச் சொல்லவில்லையோ என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். இதனால் மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய திட்டங்களைப் புறக்கணித்துவிடுவார்களோ என்ற நினைப்பு இருக்கக்கூடும், நம்முடைய தேவையைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஏதோ புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்து, நியாயமில்லாத காரியத்திற்காக சண்டை போடுவதுபோல் அல்ல இது. நம்முடைய தேவையைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் நன்றாகவும் தெரிவாகவும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய மின்சார உற்பத்தியை நிச்சயமாக அதிகப்படுத்த முடியும் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் யாருக்கும் இருக்க வேண்டியதில்லை.

நம்முடைய டிமாண்டைப் பொறுத்த வரையில் நாம் உச்சக் கட்டத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் எண்ணூரில் தெர்மல் ஸ்டேஷன் நிறுவப்படும், அதைப்போலவே, பேலின் பிரிட்ஜ்—எக்ஸ்டென்ஷன்—எற்படுத்தப்படும், அதைப் போன்று தூத்துக்குடித் திட்டமும் நடைபெறும். இதில் வேண்டுமென்றால், 150 மெகா வாட்டில் இருக்க வேண்டுமா அல்லது 250 மெகா வாட்டில் இருக்க வேண்டுமா என்பதில் சர்ச்சை இருக்கலாமே ஒழிய இந்த இடங்களில் எல்லாம் நிச்சயமாக தெர்மல் ஸ்டேஷன் வரும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகம் கிடையாது. இந்தச் சர்க்காருக்கும் சிறிதும் சந்தேகம் கிடையாது.

6th August 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

மத்திய அரசாங்கத்தின்கீழ் நடைபெறுகிற நெய்வேலி மின்சாரத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் அதிகமான உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டங்களும் கட்டாயமாக வரும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல அங்கத்தினர்கள் நினைப்பது என்னவென்றால், தெர்மல் பவர் ஸ்டேஷன் என்றால் ஏன் சில மாதங்களிலே வரவில்லை என்று அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. நாம் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். இன்னும் வரவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசும் போதும் இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதையே திரும்பவும் எடுத்துச் சொல்லி, ஏன் சீக்கிரம் வரவில்லை? எண்ணூரில் ஏன் வரவில்லை? தூத்துக்குடியில் ஏன் வரவில்லை? கல்பாக்கத்தில் ஏன் வரவில்லை? என்று கேட்டார்கள். தெர்மல் பவர் வரவேண்டும் என்று சொன்னால், யூனிட்கள் வேண்டும், இப்போது தான் முதன் முதலாக பாரத் எலக்ட்ரானிக்ஸில் 65 மெகா-வாட் திறன் கொண்ட யூனிட் தயாராகியிருக்கிறது. இது தான் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகச் செய்கிறோம். 120, 125 மெகா வாட் யூனிட்கள் செக்-கொஸ்லோவேக்கியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கின்றன. ஏதாவது இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்டுகள் மின்சாரம் சீக்கிரம் வரவில்லையே என்று கோபப்பட்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஏதோ கடையிலிருந்து தேங்காய்களை வாங்கி உடைப்பது போல், தெர்மல் ஸ்டேஷனை அமைத்துவிட முடியாது.

அணு சக்தியின் மூலம் மின்சார உற்பத்தி ஏற்படுவது என்றால், அதற்கு எத்தனையோ வேலைகள் இருக்கின்றன. மின்சாரப் பிரிவினர் தான் இதை நிறைவேற்ற முடியும். அப்படிப்பட்ட சக்தியைப் பொறுத்த வரையில் நம்மிடத்தில் தேவைப்படுகிற அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதை நாம் மட்டும் சொல்லவில்லை, இந்தியாவிலுள்ளவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். நமக்கு மின்சாரத் துறையில் தேவைப்படுகின்ற என்ஜினியர்கள், வேண்டிய நிபுணர்கள் இன்று நம் கையில் இருப்பதால் தான் நாம் அதிக வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். தெர்மல் பவரைப் பொறுத்த வரையில் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள என்ஜினியர்கள், நிபுணர்கள் வெகு அற்புதமான செயல்களை நடத்துகிறார்கள். சூந்தா போன்ற பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நம்மிடத்தில் தகுந்த ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதில் நமக்குச் சந்தேகமில்லை. நமக்கு மட்டுமல்ல, மற்ற நாடுகளில் இருப்பவர்களுக்கும் சந்தேகம் இல்லை. சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கீமைப் பார்க்கும் போது, ரஷ்யாவில் இருந்து வந்த நிபுணர்கள், இத் திட்டத்தில் செயல்பட்ட நமது என்ஜினியர்களை உறுதியாகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களோடு நாங்கள் வேலை செய்வதற்கு மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், அது நமக்கு மிகவும் பெருமை அளிக்கக் கூடியது என்று சொன்னால் அது மிகை அல்ல. அதே போன்று தான் செக்கோஸ்லோவேக்கியாவிலிருந்து வந்தவர்களும் பாராட்டி

[திரு. வெ. ராமையா] [6th August 1966]

இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய தேவையை உணர்ந்து இதை நாம் உரியவர்களிடத்தில் வற்புறுத்தி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஒன்றுமே வரவில்லை, ஒன்றுமே நடக்கவில்லை, என்கிற அளவில், பிரச்சனைகளை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளாமல் குறை கூறும்போது, அது அவர்களுக்கு மனவேதனை கொடுக்குமோ என்ற அச்சம் எனக்கு இல்லாமல் இல்லை. இருக்கின்ற விவரங்களை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு பேசும்போது தான் அவர்களுக்கு இன்னும் உற்சாகமாக இருக்கும். முக்கியமாக எதிர்க் கட்சியின் வரிசையில் இருக்கக்கூடிய கனம் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் இப்போது பேசிய பேச்சைக் கேட்கும்போது, நான்கைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் இதே விஷயத்தில் ஏற்பட்ட சர்ச்சைகள் எல்லாம் நோபகத்திற்கு வந்தன. அவையெல்லாம் எந்த அளவுக்கு மாறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் முன்னால் மின்சார போர்டார் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சொன்ன கருத்துக்களும், மின்சார போர்டார் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியவைகளைப்பற்றி சொன்ன கருத்துக்களும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் வகையில், இன்றைய தினம் அவர்கள் கோபம் இல்லாமல் சந்தோஷமாகப் பேசினது உண்மையிலே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. 1957-58-ம் வருடம் என்று நினைக்கிறேன். 1959-ஆக இருக்கும். அந்த அளவுக்கு மின்சார போர்டாரின் பிரச்சனைகளைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்; மின்சார போர்டாரின் பல்வேறு கஷ்டங்களை உணர்ந்திருக்கிறோம். மின்சார போர்டைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த 10 வருஷங்கள் கடினமான வருஷங்கள் என்று சொன்னால் மிகையிலலை. சரித்திரத்தில் இல்லாத வகையில் ப்ராஜெக்ட்ஸில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. இருபது மெகா வாட் ராஜ்யத்தில் பயன்படுத்த முடியாது என்ற நினைப்பு மாறி 2,000 மெ.வா. வந்தாலும் போதாது என்று எதிர்க் கட்சியிலே சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் நமது தேவை உயர்ந்து கொண்டே போகும். என்ன சக்தி இருக்கிறது என்றால், சக்தியைப் பொறுத்த வரையில், மூலப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் நாம் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறோம். மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமக்கு கஷ்டமாகத் தான் இருக்கும். இருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் தீர்க்க முடியும் என்று உணருகிறோம்.

ஹோகேனக்கல் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது பிரம்மாண்டத் திட்டம். நமது ராஜ்ய மின்சார போர்டு இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்து ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். மைசூரைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவைகளில் எது சாத்தியம் என்று பரிசீலிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் போகிறார்கள், பேசுகிறார்கள் என்றால், அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் நிபுணர்கள். பேசுகிற போதெல்லாம் அவர்களுக்குள் துணுக்கமான விஷயங்கள்பற்றிப் பேசி சந்தேகமற்ற நிலை ஏற்படும் பட்சத்தில் மேல் மட்டத்தில்

6th August 1966]

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

பேசுவதற்குக் கஷ்டம் இருக்காது. இதெல்லாம் பேசித் தான் தீர்க்க வேண்டும். பிரச்சனைகளை அணுகும்போது மின்சார உற்பத்தியை மட்டும் கவனித்தால் போதாது; இதோடு நீர்ப்பாசனமும் இணைந்திருக்கிறது. நாமும் ஜாக்கிரதையாக இருப்போம், மற்றவர்களும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள். சில எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சொன்னார்கள், சில பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சட்ட சபையில் கூறினாலேயே அதற்கு அபாயம் வந்துவிடும் என்று கூறுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். சில சமயம் சட்ட சபையில் பேசுவது லாபமாகக் கூட இருக்கலாம். பேச்சுவார்த்தை கருகமாக நடத்துவதில் சட்ட சபையில் பேசினால் அந்தக் கருத்து லாபமாக இருந்தாலும் சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஹோக்கேக்கலைப் பொறுத்த வரையில் தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடிவுக்கு வருவது மிகுநுக்கும் லாபம். இது பெரிய திட்டம். இந்தத் திட்டம் நடந்து முடிந்தால் இந்த ராஜ்யம் மட்டுமல்ல, மைசூர், ராஜ்யத் திற்கும் லாபம். தென் பிராந்திய மண்டல கவுன்ஸில் கூடும்போது கூட முதல் மந்திரிகள் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் வெற்றியாக முடிய வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எழுப்பிய பிரச்சனை, மற்ற அங்கத்தினர்களும் எழுப்பிய பிரச்சனை, கல்பாக்கம் அணு மின்சார நிலையத்தைப் பற்றியது. கல்பாக்கம் அணுமின்சார நிலையம் உருவாக வேண்டுமென்று ஒருசில வருஷங்களாக ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதிலே எவ்வளவு சிரமங் கள் இருக்கின்றன என்பதை, அணுவைப் பற்றிய புத்தகங்களைக் கொஞ்சம் படித்துப் பார்த்தால், என்னென்ன சங்கடங்கள் இருக் கின்றன என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். அமைப்புகளை எப்படி அமைப்பது, எப்படி இயக்குவது என்பதிலே யெல்லாம் இன்னும் பரிபூரணமான முடிவுக்கு உலக நிபுணர்கள் கூட வரவில்லை. ஒவ்வொரு கட்டமும் இன்னும் ஆராய்ச்சி கட்டத்தில் தான் இருக் கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரு நிலையத்தை அமைத்த பிறகு, வேறு நிலையம் அமைக்கும்போது இம்ப்ரூவ்மென்ட் அடையும் சூழ் நிலை இருக்கிறது. நமது நாட்டுக்கு ஒரு பெரிய சக்தி இருந்தது டாக்டர் பாபா முலமாக. உலக விஞ்ஞானிகள் மத்தியில் அவருக் குச் செல்வாக்கு இருந்ததன் காரணமாக, தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று பல உலக நாடுகள், அணு மின்சார உற்பத்தியில் நாங்களே ஒத்துழைப்புக் கொடுத் தார்கள். அந்த முறையில் பல திட்டங்களில் ஈடுபட்டு, சென்னை ராஜ்யமும் தன் தேவையை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு முன் வைக் கும்போது, அப்போது இருந்த நினைப்பு என்ன? சென்னை ராஜ்யத் திலேயே ஒரு இடத்தில் அணு மின்சார நிலையத்தை வைத்தால், 400 மெ. வா-ஆக இருந்த போதிலும் அதைச் சென்னை ராஜ்யம் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமா? அணு மின்சார நிலையம் என்று சொன்னால், அது போட்டுத் தொடங்கியதிலிருந்து 400 மெ. வா. நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம், வினாடிக்கு வினாடி, ஜெனரேட் பண்ணிக்

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

[6th August 1966]

கொண்டே இருக்கும். தெர்மல் பவராக இருந்தால், ஹைட்ரோ பவராக இருந்தால் தேவைக்குத் தகுந்தபடி குறைத்துக் கொள்ளலாம்—ஷட்-டவுன் பண்ணிவிடலாம். 5-6 வருஷங்களுக்கு முன் 400 மெ. வா. சக்தியை உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலை இருந்தது. அப்போது எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் மத்தியில் வைக்கலாமா என்று ஒரு வருஷம் சர்ச்சை இருந்தது. அனு மின்சார நிபுணர்கள் இங்கு வந்து பார்த்து மெட்ராஸில் வைக்கலாமா, ஹோகேனாகவில் வைக்கலாமா, மலைப் பிராந்தியத்தில் வைக்கலாமா என்று இடம் தேர்ந்தெடுப்பதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தன. இப்போது சர்ச்சை எந்த நாட்டுப் பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு செய்வது என்றெல்லாம் நிபுணர்கள் சர்ச்சை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற வரையில், இன்றைக்கு இருக்கிற தேவையில் இந்த ராஜ்யம் அனு மின்சார நிலையத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய மின்சக்தியைப் பயன்படுத்த முடியும். லோடைப் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்த வரையில் சந்தேகமற்ற நிலையில் இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய இது சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்கள் விசேஷமாக, டாக்டர் பாபாவுக்குப் பிறகு வந்திருக்கிற தலைவர்களும் இந்த நிலையத்தை எவ்வளவு விரைவிலே எடுத்து நடத்த வேண்டுமோ அதற்கான முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு மந்திரி வரும் என்று சொல்லுகிறார். இன்னொருவர் இன்னொன்று சொல்லுகிறார் என்று. அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லுவதற்கு முடியாது. அனு சக்தி பற்றி நேரடியாகப் பார்ப்பது பணம் மினிஸ்டர் தான் என்று நினைக்கிறேன்—இப்போது ஏதாவது மாறுதல் இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியாது. அப்புறம் அட்டாமிக் கமிஷன் தலைவர் இருக்கிறார். மற்றவர்களுக்கு நிலைமை பூராவாகத் தெரியாது. மின்சாரம் என்று வந்தவுடனே, அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் என்ன ஆயிற்று என்று மத்திய அரசாங்கத்தின் நிர்மன்சார அமைச்சரை நிரூபர்கள் கேட்பார்கள். அப்போது அவர்களுக்குத் தெரிந்ததை அவர்கள் சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்குப் புள்ளிவிவரம் எல்லாம் தெரிந்திருக்காது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் உறுதியாக 5-6 வருஷங்களாகச் சொல்லுவது, இந்தச் சர்ச்சையை ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் நானே தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிலையும் வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள், திட்ட என்ஜினியர் ஒருவரைப் போட்டு விட்டால் போதுமா என்று கேட்டார்கள். ஒரு என்ஜினியரை சும்மா போட முடியுமா? நில ஆர்ஜிதம் செய்துவிட்டால் போதுமா என்று கேட்டார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஆலோசிக்கப்படுகிறது, அங்கீகரிக்கப்படுகிறது, பணம் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது என்று ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. இந்தக் கட்ட மெல்லாம் வந்தால் தானே வரமுடியும்? அவர்கள் சொன்னதைக் குறைபாடாகச் சொல்லவில்லை. இத்தனை சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றுமே இல்லாமல் நில ஆர்ஜிதத்திற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா?

6th August 1966] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

திட்டத்திற்குத் தேவையான புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரம் செய்ய நிபுணர்களை நியமனம் செய்திருக்கிறோம். இந்தக் கட்டத்தில் இருக்கும்போது இது வருவது மட்டுமல்ல, ராஜ்யத்தின் தேவை அந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று மீண்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன். அணு மின்சார நிலையம் வரும் என்பதை உறுதியாக நான் நம்புகிறேன். இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் உறுதியாக நம்புகிறது. இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் நமது ராஜ்ய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சரோடு தொடர்பு கொண்டு நேரடியாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இப்போது கூட ஸ்ரீமான் சாராபாய், அட்டாமிக் கமிஷன் தலைவர், பார்வையிட வந்திருக்கிறார். இதெல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கும், நல்லதாக முடியும் என்று நான் சபைக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு போகும்போது மின்சார போர்டுக்கு எத்தனையோ பிரச்சனைகள். குறிப்பாக, கிராம மின்சார அபிவிருத்திப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால், ஆரம்பத்தில் எப்போதும் பாராட்டுதல் கிடைத்தது. ஏனென்றால் கிராமப்புறங்களில் சொனை-சொனையாகக் கிராமங்கள் இருந்தன. அப்படி மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வதில் கஷ்டம் கிடையாது. என்ன ஸ்கீம் போட்டாலும் அதிலிருந்து ரிட்டர்ன்ஸ் உடனே கிடைக்கும். அந்த ஸ்கீம்ஸ் மூன்றாவது திட்டம் முடிக்கிற வரையில் கிடைத்தன. இப்போது என்னவென்றால் குக்கிராமங்களுக்குப் போகிறார்கள். ஒரு ஸ்கீம் உருவாக வேண்டுமென்றால், இருக்கக்கூடிய விதி முறை மீன்படி அந்தக் கிராமத்தில் 10 சத விகிதம் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சக்தி இருக்க வேண்டும். இதைக் கூட இப்பொழுது தளர்த்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு ஸ்கீம் உருவாகுவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் அவர்கள் 7, 8 கிராமங்களுக்கு ஒன்று சேர்த்து ஒரு ஸ்கீம் உருவாக்க வேண்டும், அம்மாதிரி ஸ்கீம் உருவாக்கக்கூடிய அடிப்படையை மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிலே லாபநஷ்டக் கணக்குப் பார்க்க வேண்டாம் என்று சட்டசபை முடிவுக்கு வந்துவிட்டால் ஆட்சேபணை இல்லை. அது ரொம்ப சிரமமான காரியம். சிறு, சிறு கிராமங்களுக்கு, மிகப் பின்தங்கிய கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் ஏராளமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களில் ஏராளமாகத் தேவை இருக்கிறது. திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கிணறு தோண்டிய இடங்களிலெல்லாம் போதுமான மின்சார பம்பு செட்டுகள் கொடுக்காவிட்டால் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் ஊரில், தஞ்சாவூரில், காவேரி டெல்டாவில் தான் கிணறு தோண்டிவிட்டு மின்சார பம்பு செட்டுகள் அமைத்துக் கொடுக்காவிட்டால் என்ன செய்வது, இல்லாவிட்டால் காவேரித் தண்ணீர் வந்தால் போதும் என்று சொல்வார்கள். கிணறு தோண்டிவிட்டால், உடனே மின்சார பம்பு செட்டுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று ராஜ்யத்தில் உள்ள மற்ற ஜில்லா

[திரு. வெ. ராமையா] [6th August 1966]

விவசாயிகள் நினைக்கமாட்டார்கள். இந்த இராஜ்யத்தில் 9 லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. நாம் மின்சார பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருப்பது 2½ லட்சம் கிணறுகளுக்குத்தான். கோவை, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள விவசாயிகள் அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள். ராஜ்யத்தில் வேறு எந்த இடத்திலும், வேறு ஜில்லா விவசாயிகள் அப்படி நினைக்க மாட்டார்கள். காவேரி டெல்டா விலிருந்து வரக்கூடிய விவசாயிகள் தான் இப்படிச் சொல்வார்கள். இதுவரைக்கும் காவேரி டெல்டாவில் உள்ள விவசாயிகள் பிறத்தியாருக்காகத் தான் விவசாயம் செய்வதாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள், காவேரித் தண்ணீர் வந்தால் தான் விவசாயம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. ஆகவே, தான், கிராஷ் ப்ரோகிராம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நாங்களே விவசாயிகளைத் தூண்ட வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. சென்ற வருஷம் வரைக்கும் தான் அந்த நிலைமை. பில்டர் பாயிண்டு டியூப் வெல்ஸ் அமைத்து, பம்பு செட்டுகள் பொருத்தினால் நாங்கள் விவசாயம் செய்து பார்க்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த வருஷம் டிமாண்டு வந்து விட்டது. இப்பொழுது அங்கு இருக்கக்கூடிய மிராக்தார்களுக்கு மின்சார சக்தியில் ரொம்ப மோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து, ஆறு வருஷங்களாக மின்சார போர்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதத்தைப் பார்க்கிறபொழுது, தஞ்சாவூர் அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுது நிறைய பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய புரட்சியே அங்கு நடந்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக மின்சார போர்டு நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போது, சேலம்; கோயம்புத்தூர், வரண்ட பிரதேசமாகிய இராமநாதபுரம், திருச்சியில் இருக்கக்கூடிய சில வரண்ட பிரதேசங்கள் ஆகிய இடங்களிலிருந்து வரக்கூடிய அங்கத்தினர்கள்தான் அதிகம் பங்கு கொள்வார்கள். ஆனால், இந்த வருஷம் தலைவர் அவர்கள் உட்பட மற்றவர்களும் எங்கள் ஊருக்கு உடனே மின்சாரம் வரவில்லையே என்று கேட்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு பெரிய வெற்றி என்றே கருதுகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பரிபூரணமாக, ஏராளமாக மின்சார சக்தியைப் பரப்பிவிடும்பட்சத்தில், இந்த ராஜ்யத்தில் உணவுப் பிரச்சனை நிச்சயம் இருக்காது என்று நான் திட்டவாடமாகச் சொல்வேன். இந்த வருஷம் நான் கண்கூடாகப் பார்த்தேன். மேட்டூர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் திறந்துவிடுவதற்கு 30 நாட்கள் தாமதமாயிற்று. சில இடங்களில் சென்ற வருஷம் முயற்சி செய்து, 500, 1,000 பம்பு செட்டுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே அந்த இடங்களில் நாற்று விட்டு, நாற்றுப் பிடுங்கி, நடவும் ஆகி, இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் அறுவடை செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. நாமும் இதுமாதிரி செய்யலாம் என்ற புதிய நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இதுபற்றி மிகச் சொற்பமாக விசேஷ அக்கறை எடுத்துக் கொண்டால் போதும். உபமான்யக் கோரிக்கையில் ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது தஞ்சாவூருக்கு மட்டும் இல்லை. மற்றபடி திருச்சி ஜில்லா, மதுரை ஜில்லா, இராமநாதபுரம் ஜில்லா, கோவை ஜில்லா எல்லோருக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுப்பார்கள்.

6th August 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். மீதி இருக்கக்கூடிய கிணறுகளுக்கும் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையிலும் மின்சார போர்டின் மீது மட்டும் குறை சொல்வதில் லாபம் இல்லை என்பதைத்தான் நான் உணர்கிறேன். வனென்டூல் அரசாங்கம் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கும் பொழுது யார் கடன் கேட்டாலும் இருக்கக்கூடிய பணத்தை வைத்து, எங்கு பார்த்தாலும் பரவலாக கடன் கொடுக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு வருஷமும் சுமார் 2,000 கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு கடன் வழங்குகிறோம். தாலுகாக வாரியாக, பிளாக்கு வாரியாக, 10, 5 என்று இப்படி கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு பரவலாகக் கடன் கொடுக்கிறோம். எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சாரக் கம்பி இழுத்துக்கொண்டு போவது என்பது நடக்காத காரியம். தஞ்சாவூரில் கிராஷ் ப்ரோகிராமம் நிறைவேற்றுகிற பொழுது இந்தப் பிரச்சனை தெரியவந்தது. ஒரு பக்கம் எங்கு பார்த்தாலும் பரவலாக கிணறுகள் தோண்டிவிடுகிறோம். ஆனால், கிணறுகள் இருக்கும் இடத்தில் மின்சார லைன் இருக்காது, மின்சார லைன் இருக்கும் இடத்தில் கிணறுகள் இருக்காது. ஆகவே, மின்சார போர்டினால் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. இனிமேல் இந்தமாதிரி கிணறு தோண்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடிய இலாக்காக்கள், ரெவின்யூ இலாகா விவசாய இலாகா ஆகியவைகளின் பிரதிநிதி, மின்சார போர்டின் பிரதிநிதி இவர்கள் மூன்று பேர்களும் ஜில்லா மட்டத்திலிருந்து ஒரு ஸ்கீம் போட்டு, இந்தெந்த இடங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்ய முடியும், இந்தெந்த இடங்களுக்கு மின்சாரம் போக வேண்டும், இந்தெந்த இடங்களுக்கு மின்சாரம் போக முடியாது என்று முடிவு செய்து, அந்த ஸ்கீமின் அடிப்படையில் கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தால், அம்மாதிரி செய்தால் லாபகரமாக இருக்குமா என்பதை நாங்கள் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். விரைவிலேயே இது விஷயமாக ஒரு முடிவுக்கு அரசாங்கம் வரும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், அதிக நஷ்டம் இல்லாமல், அதிகப் பணம் செலவழியாமல், சிறிய சிறிய ஸ்கீமாகப் போட்டால், கிராம விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாக லாபம் உண்டு பண்ணலாம். அதிலே சந்தேகமே கிடையாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் மின்சார போர்டும், அரசாங்கமும், மற்ற இலாகாக்களும் ஈடுபடுவார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் மின்சாரத்தை ரயில்வேக்குப் பயன்படுத்துவதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு தயவுசெய்து அந்தத் திசையிலிருந்து திரும்பி விடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கையாகச் சொன்ன கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறிய கருத்தை நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் முழுக்க ஒத்துக்கொண்டு, டிராக்ஷனுக்கு மின்சாரம் பயன்பட

[திரு. வெ. ராமையா] [6th August 1966]

வேண்டும் என்று அதற்கான முழு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக நேரடியாக நிலக்கரியை பயன்படுத்தாமல், மின்சாரமாக கன்வெர்ட் செய்து கொடுத்தால் லாபகரமாக இருக்கும், அதே சமயத்தில் சிக்கனமாகவும் இருக்கும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒன்றும் சந்தேகமே கிடையாது.

கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிடாமலே இருந்தால் எல்லாம் சரியாக நடக்கும் என்று பேசினார்கள். நல்லது கெட்டது என்பது “கம்பாரடிங் டேர்ம்ஸ்” அதனாலே அமைச்சர்கள் தலையிடவேண்டும், எல்லாவற்றையும் தலையிலே தூக்கிப் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது அல்ல. வேலைகள் ஹரிதமாக நடைபெறவேண்டும். விசேஷமாக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபற்றி அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சருக்கு உண்டு. பொதுமக்கள் கோரிக்கைகள் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். அமைச்சர் தலையிடுவதற்குக் காரணம் பொதுமக்கள் நேவைகள் பூர்த்தியாவதற்கும், குறைகள் நிவர்த்தியாவதற்கும் அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில்தான் செய்கிறார்கள்.

ஹைக்கோர்ட்டில் ஃபுல் பெஞ்சில் ஒரு வியாச்சியம் இருக்கிறது. அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் குறுக்கிடுகிறார், ஏதோ அரசியல் விரோதக் குரோதங்கள் காரணமாகவோ என்னவோ என்று சொன்னார்கள். இதிலே டிரிப்யூனலுக்குப் போகலாம் என்று ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைக்கு மேலே ஒரு அப்பீல் நிலை இருக்கிறது. அப்பீலுக்குப் போவதில் என்ன அரசியல் குரோதம் இருக்கமுடியும் என்று புரியவில்லை. அப்பீல் செய்வதிலே கால்தாமதம் இல்லாமல் டிரீப்டுக் கொள்ள வேண்டும். நான்கு ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு நாங்கள் குறுக்கிட்டால்தான் சரிவர நடக்கும் என்ற ஒரு கட்டம் இருந்தது. இந்த அடிப்படை மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. குரோத மனப்பான்மையில் எதையும் செய்ய வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இப்பொழுது பார்க்கிறபொழுது நீங்கள்தான் காரணமோ என்னவோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது.

கனம் திரு. வெ. ராமையா: இதிலே குரோதம் ஒன்றும் நிச்சயமாக இல்லை. முறையாக ஒரு முடிவு ஏற்பட்டவுடன் அப்படியே அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்பீலைப் பொறுத் தவரையில் சொல்லவேண்டியவற்றை சொல்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம். அதற்குப் பிறகு இறுதி முடிவு ஏற்பட்டதும் மின்சார போர்டும், அரசாங்கமும், யாரும் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

வைர்மேன் கண்டிராக்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். விசேஷமாக கம்யூனிஸ்டு

6th August 1966] [திரு. வெ. ராமையா]

கட்சித் தலைவர் அவர்கள் டிப்ளோமா ஹோல்டர்ஸை இந்த வேலையில் ஈடுபடுத்தவேண்டும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனால் கிராமப்புறத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கட்டும் வந்துவிடும் என்று சொன்ன அச்சகத்தைப்பற்றி கண்டிப்பாக மின்சாரக் குழுவினர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நானும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். படித்தவர்கள் கிராமத்திற்குப் போனால் சிரமம் இல்லை. போடும்போதே டிப்ளோமா ஹோல்டர்கள்தான் அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால் அது சிரமமாகப் போய்விடும். விவசாயிகள் சிறு காரியத்திற்குக் கூட இவர்களை நாடிச் செல்ல வேண்டும் என்கிற நிலைமை உருவாகிவிடும். நமக்கு ஒரு அனுபவம் இருக்கிறது. கிராமப்புறத்து மக்கள் அப்படி ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் இல்லை. இன்றைக்கு பல கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதும் அதிகமாக உயிர்ச் சேதம் வந்து விட்டதாகச் சொல்வதற்கில்லை. உட்புற கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள் படித்தவர்களை நாடிப் போய், அதன் மூலம் விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற வகையில் விதிகள் மூலம் இவற்றைப் போடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இதிலெல்லாம் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமானால், கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்கிற கருத்தை நானும் மின்சார போர்டாருக்கு வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல குற்றச்சாட்டுகள், கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. நேரமாகிவிட்டது. மணி இரண்டாகிவிட்டது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் சொம்பப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். மிக்க சந்தோஷம். நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல, இந்த வருஷமும், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் தொகுத்து, தக்க பதில்களை எடுத்து வைத்து, அடுத்த ஆண்டு (குறுக்கிடு) இவரே வருவார், அல்லது வரும் புது அங்கத்தினர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் அளவில், இதையெல்லாம் மின்சார போர்டார் செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN (Sri M. Dhandayuthapani) : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 8th August 1966.

The House then adjourned.

XII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

*92. Notification issued with G.O. Ms. No. 1977, Labour, dated the 28th April 1966 making an amendment to the Madras Industrial Disputes Rules, 1958, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification S.R.O. No. A-8258 of 1958, dated the 18th December 1958 at pages 1-25 of Part I of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 27th December 1958, the same having been previously published. [Laid on the Table of the House under section 38 (4) of the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947).]